

Божествения моментъ, но рѣдко успѣватъ. Три момента има презъ деня, когато човѣкъ може да улови Божественото: сутринъ, на обѣдъ и вечеръ. Най-добриятъ моментъ е сутринъ, т. е., когато Божественото съзнание на човѣка се пробужда. Този моментъ наричаме „зазоряване, или вѣчна пролѣтъ на човѣшката душа.“ Моментътъ за пробуждането на съзнанието е толкова кратъкъ, колкото е кратка вѣчността. Човѣкъ всѣки моментъ се разтваря и разширява. Опасно е, ако човѣкъ се стреми да постигне това изведнѣжъ и после да спре. Не, пробуждането на съзнанието е вѣченъ процесъ. Да се стреми човѣкъ да го постигне изведнѣжъ, това е все едно, да усилите сладчината толкова много, че да притжпите вкуса си. Човѣкъ не трѣбва да притжпява вкуса си, нито да дохожда до втрѣсване отъ сладкитѣ работи. Умѣрената сладчина е подобна на добрия, приятния и мекия животъ. Пожелае ли човѣкъ да бжде чрезмѣрно добъръ и мекъ, ще предизвика втрѣсване въ себе си и, за да излѣзе отъ това положение, ще се обърне къмъ киселитѣ работи, да неутрализира голѣмата сладчина. Човѣкъ трѣбва да знае, въ какво количество да употребява сладкитѣ и киселитѣ храни, за да не предизвика притжпяване на вкуса си или отвръщение. Ще кажете, че знаете тѣзи работи, нѣма защо да ви се говори. Тѣ сж Божествени нѣща. Какъ можете да знаете Божественитѣ работи, ако не знаете човѣшкитѣ? Какъ можете да вдигате тежки това-